

György Péter csak ott volt

2023 június 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Harminc éve, Farkasházy szárszói tanácskozásán szakított végleg az SZDSZ és a Fidesz

Orbán Viktor – legjobb tudomásom szerint – egyszer járt Farkasházy Tivadar szárszói házában. 1993 nyarán, amikor egy értelmiségi találkozó vendégeként megpróbálták keresztrefeszíteni.

Történt pedig, hogy György Péter esztéta csak úgy, mer? véletlenségből felszólalt, és azt találta mondani, jó volna tisztán látni a Fideszt. Hogy a székházüggyel mi a helyzet, és egyébként ?k mint fiatalok mennyire megbízhatók liberális pártként meg ilyesmi. A vigyorgó m?sorvezet? – naná, hogy Havas Henrik – rögtön megadta a szót Orbán Viktornak, aki leszögezte, hogy ha csel, akkor legyen csel... Rámutatott, hogy más pártok háza táján is akadnak z?rös történetek, a Fidesz ügyeiről a konkrétumokat kérte, mondván, hogy csak úgy, általában képtelen híresztelésekre reagálni. Konkrétumok persze nem érkeztek, de aki a Fekete Doboz filmjének vágóképein látja a sunyin összenéz? SZDSZ-es politikusokat, sejtethi, hogy György Péternek nem ott és akkor pattant ki az esztéta kobakjából, hogy felel?sségre vonja a Fidesz elnökét. A különös jelenetet, valamint a filmben elhangzó interjúkat utólag a Fidesz és az SZDSZ közötti szakítás nyilvános pillanataként rögzítik elemz?k.

Farkasházy sokkal kés?bb úgy emlékezett, hogy György teljesen véletlenül jött el? a témával, hiszen Kerényi Imre – fogalmazzunk így – furcsa felszólalása után Lengyel László a fejéhez kapott, hogy micsoda hülyeségeket kell neki itt hallgatnia, és erre mondta állítólag a békülékeny György, hogy nyugalom, ? mindjárt feldobja a bulit. Remekül sikerült. György egyébként már Orbán válaszában elején bekiabált, hogy ? bizony nem egyeztetett el?re senkivel, majd az interjúban is arról kesereg, hogy Orbán Viktor valamiért már nem akar vele beszélni. Ami szerinte gyerekes viselkedés, másrészt tanulja csak meg, hogy ?t is lehet bírálni, és hogy egyébként az egész sátorban nincs senki, aki az ? útmutatásait ne fogadná el. Vagyis – tegyük hozzá – Orbán is jobban teszi, ha alkalmazkodik, valahogy így m?ködik a liberális megoldóképlet.

Most álljunk meg egy pillanatra. Röviden végezzünk annak a vizsgálatával, hogy György remeg? hangú és kéztördel?s felszólalását (amelyről egészen úgy t?nik, hogy már napok, nem pedig percek óta nyomasztotta ?t) el?re egyeztetette-e valakivel. Hát persze, nyilván nem. Ahogyan Tölgyessy Péter párton belüli elszigetelése, Medgyessy Péter félretétele, valamint a Gyurcsánnyal kötött titkos megállapodás is a semmiből keletkezett az SZDSZ életében. Ahogyan a posztkommunista párttal kötött teljes kör? politikai, gazdasági, kulturális honfoglalás-tervezet is voltaképpen el?zmények nélkül pattant ki 1994-ben, csak úgy, magától. Vagy mondjunk egy másik választ, a sajátunkét: az SZDSZ ügyviv?i és vezet? politikusai ezeket a lépéseket el?re eltervezték, külföldről támogatást kértek hozzá, a sajtójuk segítségével el?re elmagyarázták, majd lenyomták a torkunkon. Mert akkor még – sajnos – megtehették. Nem legenda továbbá, hanem igaz történet, hogy Gádor Iván publicista a Médiahajón ekkoriban mondta a Fidesz egyik vezet?jének: – Úgy hajítunk vissza benneteket a szemétkosárba, ahogyan kivettünk onnan.

Balatonszárszó és a Médiahajó: két hangnem, de egy szándék. A liberálisok 1993-ra a nevükre vették az országot, és nyilvánvalóan elhitték, hogy néhány évtizedig ?k kormányoznak majd. Pedig Farkasházynek egy dologban igaza lehet. Utólag felidézte, hogy Szárszón 1993 nyarán az SZDSZ-esek számbeli fölényben voltak, és talán ezért sem akarták elfogadni, hogy a Fidesznek és Orbán Viktornak joga van a politikai véleményalkotásra. – Nagy baklövés volt a részükre, hogy nem ismerték fel Viktor politikai jöv?jét – mondta Farkasházy, és ebben egyet kell értenünk vele. Még akkor is, ha vele ellentétben tudjuk, mert megtapasztaltuk ezerszer:

a liberális baloldal soha nem fogadja el mások véleményét, magát megmagyarázhatatlan okok miatt tévedhetetlennek hiszi, és aki nem hódol neki, arra kénköves átkokat szór. Kedvenc m?faja a nyilvános megkövezés, a szegényfélóra, a vádaskodás és a felel?sség áthárítása.

Ezeket egyébként Orbán Viktor már az 1993-as találkozón is megkapta a helyszínen. Kállai Ferenc színm?vész például zaklatott idegrendszer?nek és agresszívnek nevezte ?t a felszólalásában, György pedig az interjújában jellemezte paranoiásként (erre egyébként Orbán azt válaszolta, hogy természetesen nem paranoid, csak vannak helyzetek, amelyeket nem visel el). Mindezt azért kapta – hogy az eredend? b?nről is beszéljünk egy kicsit –, mert meg akarta ?rizni a pártja szuverenitását. Nem állt be munkás?rökkel parádézni a kormányellenes demonstrációkon, és nem ragadta magával a lelkesedés, amikor a Demokratikus Chartába irányították az SZDSZ és az MSZP korifeusai. Az olyan politikusnak, aki nem áldozza fel magát az egyenl?sítés ideológusainak, 1993-ban nyilvános megkövezés járt. De akkorra talán már Orbánban is megfogalmazódott, hogy az SZDSZ-ből elég, nem véletlenül nevezte Fodor Gábor a szárszói tanácskozást az utolsó cseppnek a pohárban.

Azóta minden megváltozott. Az akkori szerepl?k meghaltak, politikai hullává váltak vagy csendben, hatástalanul, magányosan éledgélnek. Farkasházy Tivadaron ma már bosszankodni sem érdemes, mintha nem is létezne.

Havast a Mandiner néha idézi, az ember elálmélkodik, hogy ennyi ésszel és ilyen mocskos szájjal milyen sokáig

képerny?képes lehetett. Bauer Tamás, Haraszti Miklós, Pet? Iván, valamint a felvételen gúnyosan mosolygó hajdani politikusok ma már nem tényez?k. György Péterr?l cirka tizenöt éve nem képes felidézni semmit sem az ember. Az összes akkori jobboldali vendég is, Zsíros Gézától Oláh Sándoron át Katona Tamásig már jócskán a múltunk része. Orbán Viktor pedig id?közben réges-régen kin?tte az országot, világpolitikai jelenséggé emelkedett. Hatvanéves, a legjobb korszakába lépett. Figyelnek rá, fontos, mit mond, mit tesz, és nem mellesleg tizenhárom éve kétharmaddal kormányozza a hazánkat.

Lehet, hogy ott, Szárszón a szabad demokratáknak tényleg jobban kellett volna figyelniük rá. Vagy legalábbis önmagukra egy kicsit, hogy miel?tt végleg eltemetkeznek a saját paradicsomukban, megsejtsék, mi vár rájuk, valamint az úgynevezett szellemi örökségükre. Nos, harminc év után csak annyit mondhatunk, a Farkasházy Band ma már nem örömszene. Inkább valami istentelen nyikorgás, hangszeres tudás híján, ócska vonókkal, gyanta nélkül.

Az ilyesmire pedig – hogy is fogalmazzam meg udvariasan – nemigen akad piaci és közérzeti igény. Ráadásul ?k még ma is csak annyit értenek meg Orbán Viktorból, amennyit a képességeik megengednek. Egykoron beszél? viszonyban voltak – a miniszterelnök tehát nyilván okos (ezt pusztán a maguk renoméja miatt elismerik), de valójában már régóta nem értik, képtelenek értéken mérni a személyét. Reménykednek, hogy egyszer majd újra kormányozhatnak, de ötletük sincs, mit kéne tenniük.

Nagyjából ennyi maradt tanulságnak az 1993-as szárszói tanácskozásról. Nem túl sok, de legalább logikus. Számunkra legalábbis feltétlenül.

Szentesi - Zöldi László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló